

فہرستی (۱۰) رۆژی یه که می
مانگی حاجیان
نایا
پیویسته چی تیڊا نه نجام بدات
که سی موسولمان

وهرگیپر / زریان سه رچناری

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا . أَمَّا بَعْدُ:

به راستی مانگی (ذِي الْحِجَّةِ) مانگیکی پیروزه و کاتوساتیکی مهزنه، چونکه مانگی نه جامدانی حه جی مالی خوییه، بویه مانگی لیخوشبون و وهستانه له سهر کیوی عه رهفات، نه و مانگیه که موسولمانان له خوی خویان نزیک ده بنه وه به جورها په رستن، وه ک حه ج و نویژ و پوژو و مالبه خشین و قوربانی کردن و زیکرو یادی خواو پارانه وه و داوی لیخوشبون له خوی گه وره .

به تاییه تی (۱۰) پوژی سهره تای نه و مانگی هه ر زور پیروزو به به ره که ته، وه خوی گه وره به (الْأَيَّامُ الْمَعْلُومَاتُ) ناوی بردووه و ده فه رمویت: (وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَّعْلُومَاتٍ) (۱) واته: با له پوژانیکی دیاری کراودا یادی خودا بکه ن.

له ته فسیری نه م ئایه ته دا "ئین عه بباس" ده فه رمویت: (أَيَّامُ الْعَشْرِ) واتا خوی گه وره مه به سستی له (۱۰) پوژه که ی سهره تای مانگی حاجیانه (ذِي الْحِجَّةِ). بو نه و ته فسیره ته ماشای ته فسیری (ابن کثیر) بکه. (۲)

ته نانه ت خوی گه وره سویندی خواردووه به و (۱۰) پوژه ی سهره تای مانگی حاجیان (ذِي الْحِجَّةِ) و فه رمویه تی: (وَالْفَجْرِ وَلَيَالٍ عَشْرٍ). (۳)

واته: سویند به سپیده وه سویند به ده شهوی سهره تای مانگی حاجیان.

هه ر بویه نه و (۱۰) پوژه له هه موو پوژه کانی تری سال پرخیره به رکه ت تره و نه جامدانی کرده وه ی چاک تیایاندا خیری زور زیاتره له کاته کانی تر.

۱ (الحج: ۲۷)

۲ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ : الْأَيَّامُ الْمَعْلُومَاتُ أَيَّامُ الْعَشْرِ وَالْمَعْدُودَاتُ أَيَّامُ التَّشْرِيقِ .

رواه الشَّافِعِيُّ بِسَنَدٍ صَحِيحٍ ، وَصَحَّحَهُ أَبُو عَلِيٍّ بْنُ السَّكَنِ ، وَعَلَّقَهُ الْبُخَارِيُّ بِصِيغَةِ الْجَزْمِ .

۳ (الفجر: ۲)

هه نديك له تايبه تمه نديه كانى ئەو (۱۰) پۆژه:

۱- باشتين پۆژن له سائله كه دا:

ئىمامى بوخارى له كتيبه سه حيه كه يدا بوى گيپراوينه ته وه له وه فرموده يه دا كه ئىبن عه عباس (رضي الله عنه) ده فرمويت: پيغه مبه رمان (ﷺ) فرمويه تى: (مَا الْعَمَلُ فِي أَيَّامِ الْعَشْرِ أَفْضَلُ مِنَ الْعَمَلِ فِي هَذِهِ. قَالُوا وَلَا الْجِهَادُ قَالَ: وَلَا الْجِهَادُ، إِلَّا رَجُلٌ خَرَجَ يُحَاطِرُ بِنَفْسِهِ وَمَالِهِ فَلَمْ يَرْجِعْ بِشَيْءٍ.)
واته: هيچ خواپه رستيهك به ئەندازهى خواپه رستى ئەو (۱۰) ده پۆژه پاداشته كه ي گوره نيبه، گوتيان ئەي تيكوشان له پيناوى خوادا؟ فرموى: ته نانه تيكوشانيش له پيناوى خوادا پاداشته كه ي ناگاته پاداشته خواپه رستى ئەو (۱۰) پۆژه مه گه ر يه كيك به سه روماله وه بچيت بو غه زاو شه هيد بكريت و نه گه رپته وه.

كه واته هه موو كرده وه يه كي باش له وه (۱۰) پۆژه دا پاداشته زياتره له ئەنجامدانى له پۆژه كانى تر دا، بويه هه ركه سيك هه ر كرده وه يه كي چاك ئەنجامدات، پاداشته كه ي بو چه ندياره ده كريت وه كه له پۆژه كانى ترى سالدآ به و شيوه يه پاداشته له سه ر وه رناگريت، ئيتر هه ر كارو كرده وه يه كي باش بيت و چه نده گوره شبيت هه ر پاداشته ناگاته ئەو پاداشته كه له وه (۱۰) پۆژه دا ئەنجامدريت، كه واته ئەگه ر كه سيك هه ستيت به زيكر و ئەنجامدانى نويژى چيشته نگاوو و شه ونويژ و هه ر كرده وه يه كي له كرده وه چا كه كان، ئەوا ئەنجامدانى هه مان ئەو كارانه له (۱۰) پۆژه كه ي سه ره تاي مانگى حاجياندا (ذِي الْحِجَّةِ) پاداشته كه ي هينده زوره كه به هيچ شيوه يه كي له پۆژه كانى ترى سالدآ ئەو پاداشته به ده ست نايه ت.

له و باره يه وه ئىمامى (أحمد) و ئىمامى (طبراني) گيپراويانه ته وه كه پيغه مبه رمان (ﷺ) فرمويه تى: (مَا مِنْ أَيَّامٍ أَعْظَمَ عِنْدَ اللَّهِ، وَلَا أَحَبَّ إِلَيْهِ الْعَمَلُ فِيهِنَّ، مِنْ هَذِهِ الْأَيَّامِ الْعَشْرِ، فَأَكْثَرُوا فِيهِنَّ مِنَ التَّهْلِيلِ وَالتَّكْبِيرِ وَالتَّحْمِيدِ).^(٤)

واته: هيچ پۆژيك له لاي خواى گوره به ئەندازهى ئەو (۱۰) پۆژه گوره نيبه و كرده وه ي چاكيش له هيچ پۆژيكدا به ئەندازهى ئەنجامدانى له وه (۱۰) پۆژه لاي خو شه ويستر نيبه، بويه زور "لا اله الا الله" و "الله اكبر" و "الحمد لله" ي تيدا بكن.

واتا ئەم زيكره زور دوباره بكنه وه: (سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ)

۲- پۆژى وه ستان له كيوى عه ره فه ي تيدا يه:

خواى گوره ئەو (۱۰) پۆژه ي شكومه ندو به ريز كرده وه به سه ر پۆژه كانى تر دا به وه ي كه سويندى

٤ قال الشيخ شعيب الأرناؤوط: صحيح.

پی خواردون و فەرمویەتی: (وَالشَّفَعِ وَالْوَتْرِ).^(۵)

واتە: سویند بە تاک و سویند بە جوت.

بە گوێرە ی ئەو هی که له کتیبی (مُسْنَدِ) ی ئیمام (احمد) دا هاتوه (الشَّفَعِ) واتا پۆژی عەرەفه و (الْوَتْرِ) واتا پۆژی چەژنی قوربان.

وه که خوی گه وره ده فەرمویت: (وَشَاهِدِ وَمَشْهُودِ)^(۶)

(شَاهِدِ) واتا پۆژی جومعه وه (مَشْهُودِ) واتا پۆژی عارفه. ئەم گوته یه ش له (مُسْنَدِ) ی ئیمام احمد دا هاتوه.

وه هەر له پۆژی عەرەفه دا خوی گه وره ئەو ئایه ته مه زنه ی دابه زاند که ده فەرمویت :

(الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا)^(۷)

واتە: وا ئەمڕۆ دینه که تانم کەملاً کردوو ته وای نيعمه تی خۆم پیدان، وه پازی بوم که ئیسلام ئاینتان بیئت.

پۆژی عەرەفه ئەو پۆژه پیرۆزه یه که دینه که مانی تیدا کەملاً بووه و نيعمه تی خوایمان بۆ ته وای بووه، وه پۆژی لیخۆشبوونی تاوانه کان و چاوپوشیه لییان وه پزگار بوونه له ئاگری دۆزهخ، به به لگی ئەو فەرموده یه ی که دایکمان (عایشه رضی اللہ عنہا) بۆمان ده گێریته وه له پیغه مبه ره وه (ﷺ) که فەرمویەتی: (مَا مِنْ يَوْمٍ أَكْثَرَ مِنْ أَنْ يُعْتَقَ اللَّهُ فِيهِ عَبْدًا مِنَ النَّارِ، مِنْ يَوْمِ عَرَفَةَ. وَإِنَّهُ لَيَدْنُو ثُمَّ يُبَاهِي بِهِمُ الْمَلَائِكَةَ. فَيَقُولُ: مَا أَرَادَ هَؤُلَاءِ)^(۸)

واتە: هیچ پۆژیک نییه به ئەندازه ی پۆژی عارفه خوی گه وره به نده کانی خوی ئازاد بکات له ئاگری دۆزهخ، وه خوی گه وره نزیك ده بیته وه و شانازی ده کات به به نده کانی وه لای فریشته کان، وه ده فەرمویت ئەو به ندانه م جگه له ره زامه ندی من چییان ده ویت؟

جا هه رکه س به ته مای پزگار بوونه له ئاگری دۆزهخ و هیوای به لیخۆش بونی خوا هیه له پۆژی عارفه دا، ئەوا با ئەو هۆکارانه بگێریته بهر بۆ به ده ست هینانی پزگار بون له ئاگری و لیخۆش بون له تاوانه کانی.

فه رموده ی زۆر هاتوه ده رباره ی سودو باشه کانی پۆژی عارفه له وانه ئەو فەرموده یه ی (جابر) له پیغه مبه ره وه (ﷺ) بۆی گێراوینه ته وه که فەرمویەتی " (مَا مِنْ أَيَّامٍ أَفْضَلَ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ أَيَّامِ عَشْرِ ذِي

۵ (الفجر: ۳)

۶ (البروج: ۳)

۷ المائدة: من الآية ۳

۸ رواه مسلم

الْحِجَّةَ... فَلَمْ يَرِ أَكْثَرَ عَتِيقًا مِنَ النَّارِ مِنْ يَوْمِ عَرَفَةَ. (١)

واته: هیچ پوژتیک نییه به ئەندازهی ئەو (١٠) پوژەیی سەرەتای مانگی (ذی الحِجَّة) باشتربیت... وه له

هیچ پوژتیکدا نه بینراوه به ئەندازهی ئەو پوژانه خوی گه وره به نده کانی بزگار بکات له ئاگری دۆزهخ.

ههروهها ئەو فهرمودهیهی (ئیمامی مالیک) گێراویتییه وه که پیغه مبه رمان (ﷺ) ده فهرمویتی: (مَا رُئِيَ

الشَّيْطَانُ يَوْمًا هُوَ فِيهِ أَصْعَرُ ، وَلَا أَذْحَرُ ، وَلَا أَحْقَرُ ، وَلَا أَغْيَظُ مِنْهُ فِي يَوْمِ عَرَفَةَ ، وَمَا ذَاكَ إِلَّا لِمَا يَرَى مِنْ تَنْزُلِ الرَّحْمَةِ ، وَتَجَاوُزِ اللَّهِ عَنِ الذُّنُوبِ الْعِظَامِ ... (١٠)

واته: هیچ کاتیک شهیتان خوی به و شیوهیه نه بینویه که ئاوا ریسواو سهر شوپو دور له په حمه تی

خواو بیژیزو په ست بیت، وهک له پوژتی عه ره فه دا پیی پیشان دراوه، ئەوهش ته نها له بهر ئەوهیه که

ده بینیت په حمه تی خوا چۆن دیته خواره وه، وه له و پوژه دا خوی گه وره له وه موو تاوانه گه ورانه

خۆش ده بیت...

ههروهها ئەو فهرمودهیهی که (عمرو ی کوری شو عیب له باوکیه وه ئەویش له باپیرهیه وه)

گێراویتییه وه که پیغه مبه رمان (ﷺ) ده فهرمویتی: (خَيْرُ الدُّعَاءِ دُعَاءُ يَوْمِ عَرَفَةَ وَخَيْرُ مَا قُلْتُ أَنَا وَالنَّبِيُّونَ مِنْ

قَبْلِي لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. (١١)

واته: باشتترین دوعا و پارانه وه پارانه وهی پوژتی عارفیه وه باشتترین گوته که من و سه رجه م

پیغه مبه رانی پیش منیش هیناویانه، ئەم دوعایهیه (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ).

ههروهها پاراستنی ئەندامه کان له هه موو قه ده غه کراویک چونکه له (مسند الإمام أحمد) فهرمودهیهک

هاتوو که پیغه مبه رمان (ﷺ) ده فهرمویتی: (إِنَّ هَذَا يَوْمٌ أَيْ يَوْمِ عَرَفَةَ مَنْ مَلَكَ فِيهِ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ وَلِسَانَهُ غُفِرَ

لَهُ. (١٢)

واته: ئەم پوژه و اتا پوژتی عارفه هه رکه سیک بیستن و بینین و زمانی بیاریژیت تییدا ئەوا خوی

گه وره لیی خۆش ده بیت.

٩ رواه ابن حبان في صحيحه و قال شعيب الأرنؤوط حديث صحيح إسناده قوي.

١٠ قال أيمن صالح شعبان أخرجه مالك (٩٧٣) عن إبراهيم بن أبي عبلة، عن طلحة عن عبيد الله بن كريب ، فذكره. وقال

الزرقاني في «شرح الموطأ» (٥٢٤/٢)، وصله الحاكم في المستدرک عن أبي الدرداء.

١١ (رواه الترمذي) أخرجه أبو داود ٨٥/٢ والترمذي ٥٦٩/٥ والحاكم وصححه ووافقه الذهبي ٥١١/١ وصححه الألباني .

انظر صحيح الترمذي ١٨٢/٣ وجامع الأصول لأحاديث الرسول صلى الله عليه وسلم ٣٨٩/٤ - ٣٩٠ بتحقيق الأرنؤوط

١٢ رواه أبو داود الطيالسي وابن خزيمة والطبراني والبيهقي ، وأبو يعلى وأحمد بن حنبل قال المناوي : بإسناد صحيح حسن. وقال

شيخ شعيب الأرنؤوط إسناده ضعيف. و وضعفه الالباني.

هروهها به پۆژو بونی پۆژی عارفه بۆ ئه و كه سهی كه له چه ج نیه، له بهر ئه و فرمودهیهی له (أبو قتادة) وه گێردراوه ته وه پیغه مبه رمان (ﷺ) فرمودیه تی: (صِيَامُ يَوْمِ عَرَفَةَ، أَحْتَسِبُ عَلَى اللَّهِ أَنْ يُكَفِّرَ السَّنَةَ الَّتِي قَبْلَهُ. وَالسَّنَةَ الَّتِي بَعْدَهُ. (۱۳))

واته: به پۆژو بونی پۆژی عارفه خوازیارم له خوی گوره كه بیته مایهی سپینه وهی تاوانی سالیکی پیشو وه سالی داها توش.

۳- له و (۱۰) پۆژهدا پۆژی قوربانی تی دایه:

كه باشتین پۆژی ساله وهك (ابن القيم " رحمه الله ") ده فرمودیه تی: (خَيْرُ الْأَيَّامِ عِنْدَ اللَّهِ يَوْمُ النَّحْرِ وَهُوَ يَوْمُ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ. (۱۴))

واته: باشتین پۆژ لای خوی گوره پۆژی قوربانیه وه ئه و پۆژهدا پۆژی چه جی گوره یه.

له و باره یه وه فرموده یه كه گێردراوه ته وه له (عبداللهی كوری قُرْطِ) كه پیغه مبه رمان (ﷺ) فرمودیه تی: (إِنَّ أَعْظَمَ الْأَيَّامِ عِنْدَ اللَّهِ يَوْمُ النَّحْرِ ثُمَّ يَوْمُ الْقَرِّ. (۱۵))

واته: مه زنتین پۆژ لای خوی گوره یه كه م پۆژی قوربانیه پاشان پۆژی دووه م.

جا برا و خوشکی موسولمانم كه فەزل و گوره یی (۱۰) پۆژی سه ره تای مانگی حاجیان (ذِي الْحِجَّةِ) بۆت پون بۆوه، پیویسته له سه رت كه گرنگیه کی تایبه تی پی بدهیت، وه سوربیت له سه ر ئه وهی كه به ره نگاری نه فسی خۆت بیه وه به گوپرایه لی خوی گوره، وه کارو کرده وه چا که کان و به هه موو جو ره کانیه وه ئه نجام بدهیت تییدا، چونکه حالی پیشینیه چا که کانمان به و شیوه یه بووه له و کاتوساتانه دا.

۱۳ (رواه مسلم)

۱۴ زاد المعاد في هدي خير العباد.

۱۵ (رواه الإمام أحمد وأبو داود وصححه الألباني)

(يَوْمَ الْقَرِّ) يَفْتَحُ الْقَافِ وَتَشْدِيدِ الرَّاءِ وَهُوَ الْيَوْمُ الَّذِي يَلِي يَوْمَ النَّحْرِ سُمِّيَ بِذَلِكَ ؛ لِأَنَّ النَّاسَ يَتَرَوْنَ فِيهِ مَعْنَى.

هروه‌ها له و کردهوه چاکانهی که تایبه‌تن به (۱۰) رۆژی سه‌ره‌تای مانگی (ذی الحجة):

۱- به جی هینانی حه‌ج و عومره:

که باشت‌ترین کاره ئه‌نجام بدری‌ت له و مانگه‌دا و یه‌کیکه له پایه‌کانی ئیسلام، هه‌رکه‌سینک خوا بۆی ئاسان بکات حه‌ج و عومره ئه‌نجام بدات به‌و شیوه‌یه که له‌لایه‌ن خواو پیغه‌مبه‌ره‌وه (ﷺ) پون کراوه‌ته‌وه ئه‌وه پادا‌شته‌که‌ی ته‌نها به‌هه‌شته، به‌ به‌لگه‌ی ئه‌و فه‌رموده‌یه‌ی پیغه‌مبه‌رمان (ﷺ) که فه‌رمویه‌تی :

(الْعُمْرَةُ إِلَى الْعُمْرَةِ كَفَّارَةٌ لِمَا بَيْنَهُمَا ، وَالْحُجُّ الْمَبْرُورُ لَيْسَ لَهُ جَزَاءٌ إِلَّا الْجَنَّةَ. (۱۶)

واته: ئه‌نجامدانی عومره بۆ عومره‌ی پیش خۆی ده‌بیته‌ سپینه‌وه‌ی تاوانه‌کان، وه ئه‌نجام دانی حه‌جیکی وه‌رگه‌راو هه‌ج پادا‌شتیکی نییه به‌هه‌شت نه‌بیته.

۲- نوێژ: که گه‌وره‌ترین و به‌پزیرترین په‌رستنه‌و کۆله‌که‌ی دینه‌و له پینج پایه‌که‌ی ئیسلامه وه پادا‌شتیکی زۆر گه‌وره‌ی هه‌یه، بۆیه پیویسته له‌سه‌ر موسوڵمان که پاریزگاری لیبکات به ئه‌نجامدانی له کاتی خۆیداو به جه‌ماعه‌ت، وه له‌و پۆژانه‌دا پیویسته زۆر گرنگی به نوێژه سوننه‌ته‌کانی بدات، چونکه باشت‌ترین په‌یوه‌ندیه‌و نزیك بونه‌وه‌یه له خوای گه‌وره، ئه‌وه‌تا پیغه‌مبه‌رمان (ﷺ) له خوای گه‌وره‌وه بۆمان ده‌گه‌یژیه‌وه که فه‌رمویه‌تی: (وَمَا تَقْرَبُ إِلَيَّ عَبْدِي بِشَيْءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ مِمَّا افْتَرَضْتُ عَلَيْهِ، وَمَا يَزَالُ عَبْدِي يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالتَّوْفَلِ حَتَّى أُحِبَّهُ. (۱۷)

واته: به‌نده‌کانم به‌هه‌ج شتیکی خۆیانم لئ نزیك ناکه‌نه‌وه که پیم خۆش بیته به ئه‌ندازه‌ی خۆنزیك کردنه‌وه‌یان به ئه‌نجامدانی فه‌رزه‌کان، وه‌به‌رده‌وام به‌نده‌کانم به ئه‌نجام دانی سوننه‌ته‌کان خۆیان لیم نزیك ده‌که‌نه‌وه هه‌تاکو خۆشم ده‌وین.

۳- رۆژو: چونکه رۆژو یه‌کیکه له کرده‌وه باشه‌کان و له پینج پایه‌که‌ی ئیسلامه، به‌لکو کرده‌وه‌یه‌که له کرده‌وه هه‌ره‌باشه‌کان، به به‌لگه‌ی ئه‌و فه‌رموده‌یه‌ی که (هُنَيْدَةَ) ی کورپی (خالد) له خیزانه‌که‌یه‌وه ده‌گه‌یژیه‌وه ئه‌ویش له هه‌ندیکی له خیزانه‌کانی پیغه‌به‌ری بیستوه (ﷺ) که فه‌رمویانه: (كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَصُومُ تِسْعَ ذِي الْحِجَّةِ، وَيَوْمَ عَاشُورَاءَ وَثَلَاثَةَ أَيَّامٍ مِنْ كُلِّ شَهْرٍ. (۱۸)

واته: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هه‌ر نو رۆژه‌که‌ی سه‌ره‌تای مانگی (ذی الحجة) به‌رۆژو ده‌بوو، هه‌روه‌ها رۆژی ده‌یه‌می مانگی موحه‌ره‌م وه سێ رۆژ له هه‌موو مانگیکی به‌رۆژو ده‌بوو.

هه‌ر بۆیه خوای گه‌وره رۆژی داوه‌ته پال خۆی و فه‌رمویه‌تی رۆژو بۆمنه وه‌ک له‌و فه‌رموده قودسیه‌ی

۱۶ (رواه البخاري ومسلم عن أبي هريرة رضي الله عنه)

قَالَ الْإِمَامُ النَّوَوِيُّ وَالْأَصْحَحُ الْأَشْهَرُ أَنَّ الْحُجَّ الْمَبْرُورَ الَّذِي لَا يُخَالِطُهُ إِثْمٌ مَأْخُودٌ مِنَ الْبِرِّ وَهُوَ الطَّاعَةُ وَقِيلَ : هُوَ الْمَقْبُولُ.

۱۷ (رواه البخاري عن أبي هريرة رضي الله عنه)

۱۸ (رواه الإمام أحمد وأبو داود و قال الألباني : صحيح.)

پیغهمبهرمان(ﷺ) له خوی گه وره وه بومان ده گپیتته وه که فهرمویه تی: (كُلُّ عَمَلِ ابْنِ آدَمَ لَهُ إِلَّا الصَّوْمَ فَإِنَّهُ لِي وَأَنَا أَجْزَى بِهِ).^(۱۹)

واته: ئەنجامدانی هه موو کرده وه چاکه کان له لایه ن نه وه ی ئاده مه وه بو خویان ته نها پوژو نه بیته که بو منه و هه ر خوّم پاداشتیان ده ده مه وه له سه ری.

هه وره ها پاداشتی پوژو له و فهرموده یه دا باسکراوه که (أبي سعيد) ده لیت له پیغهمبهرم بیستوه(ﷺ) که ده یفه رموو: (مَنْ صَامَ يَوْمًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بَاعَدَ اللَّهُ وَجْهَهُ عَنِ النَّارِ سَبْعِينَ خَرِيفًا).^(۲۰)

واته: هه رکه س ته نها یه ک پوژ له پیناوی خوادا به پوژه بیته ئه و خوی گه وره چل (۴۰) سال پوخساری دور ده خاته وه له ناگری دوزه خ.

به لام له راستیدا پیغهمبهرمان(ﷺ) به پوژو بونی پوژی عارفه ی تایبته کردوو به و که سانه وه که له حه ج نین له و ده پوژه دا و گرنگیه کی زوری پیداو، وه ک له و فهرموده یه ی پیشتردا هاتوو.

وه زوربه ی پیشینه کانمان هه ر نو ۹ پوژه که به پوژوو بون، وه ک (عبد الله بن عمر، والحسن البصري، وابن سيرين ، وقتادة) هه ر بویه زوربه ی زانایان به پوژو بونی هه ر نو پوژه که یان به باش زانیوه واتا "مستحب".

ئیمامی(النوي) ده باره ی به پوژو بونی ئه و(۹) پوژه فهرمویه تی: (فَلَيْسَ فِي صَوْمِ هَذِهِ التَّسْعَةِ كَرَاهَةٌ بَلْ هِيَ مُسْتَحَبَّةٌ اسْتِحْبَابًا شَدِيدًا لَا سِيَّمَا التَّاسِعَ مِنْهَا وَهُوَ يَوْمَ عَرَفَةَ وَقَدْ جَاءَتْ الْأَحَادِيثُ فِي فَضْلِهِ).^(۲۱)

واته : به پوژو بونی ئه و(۹) پوژه هیچ خراپیه کی نییه و بگره زورزور خوازوایشه، به تایبته تی پوژی نویه م، که پوژی عارفه ده کات، له راستیدا فهرموده ی زور هاتوو له باره ی باسکردنی فهزل و چاکه کانی.

۴- زیکر به شیوهیه کی گشتی و به تایبته تی " التهلل والتكبير و التحميد "

چونکه له و فهرموده یه دا هاتوو که (عبدالله ی کوری عمر(رضیما) گپراویته وه له پیغهمبهره وه(ﷺ) که فهرمویه تی: (مَا مِنْ أَيَّامٍ أَعْظَمَ عِنْدَ اللَّهِ، وَلَا أَحَبَّ إِلَيْهِ الْعَمَلُ فِيهِنَّ، مِنْ هَذِهِ الْأَيَّامِ الْعَشْرِ، فَأَكْثَرُوا فِيهِنَّ مِنَ التَّهْلِيلِ وَالتَّكْبِيرِ وَالتَّحْمِيدِ).^(۲۲)

واته: هیچ پوژیک نییه که به ئەندازه ی ئه و (۱۰) پوژه لای خوی بالاده ست گه وره ترو خوشه ویستتر بن بویه ئیوه ش زیکر زوری تیدابکه ن ، زیکر (لا اله الا الله و الله أكبر و الحمد لله).

۱۹ (رواه الشيخان عن أبي هريرة رضي الله عنه)

۲۰ (متفق عليه)

۲۱ المنهاج شرح صحيح مسلم بن الحجاج للنووي.

۲۲ (رواه الإمام أحمد والطبراني)

بویه (ابن عمر) و (أبو هريرة) له و (١٠) رُوژدها دهچونه بازارو (الله اکبر) یان دهکرد به دهنگیکی بیستراو وه خه لکیش که گویان لیّ ده بوو ئه وانیش (الله اکبر) یان دهکرد.

که واته له سهر ئیمه ی موسولمان پیویسته ئه و سوننه ته زیندو بکهینه وه که له م رُوژگاره کاندای بیرچوته وه، ته نانه ت له لایهن که سه باشه کانیشه وه پشت گوی خراوه، هه رچهنده ده رباره ی گه وره یی زیکر فهرموده ی زور هه یه، وه ک ئه و فهرموده یه ی که (أبو الدرداء) له پیغه مبه ره وه (ﷺ) بومان ده گپریته وه و ده فهرمویت: (أَلَا أُنبئُكُمْ بِخَيْرِ أَعْمَالِكُمْ، وَأَزْكَاهَا عِنْدَ مَلِيكِكُمْ، وَأَرْفَعَهَا فِي دَرَجَاتِكُمْ، وَخَيْرٍ لَكُمْ مِنْ إِنْفَاقِ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ، وَخَيْرٍ لَكُمْ مِنْ أَنْ تَلْقَوْا عَدُوَّكُمْ فَتَضْرِبُوا أَعْنَاقَهُمْ وَيَضْرِبُوا أَعْنَاقَكُمْ؟ قَالُوا: بَلَى، قَالَ: ذَكَرَ اللَّهُ تَعَالَى. (٢٣)

واته: ئایا پیتان بلیم باشترین کرده و تان چیه؟ وه پاکزترینان لای خودای پادشاتان وه به رزکه ره وه ی پله و پایه تان، که باشتره بۆتان له به خشین پاره و ئالتون، وه له وه ش باشتره که به ره نگاری دوزمنانتان ببنه وه و له گه ردنیان بدن یان له گه ردنتان بدن؟ گوتیان به لی پیمان بلی: پیغه مبه ره (ﷺ) فهرموی: (زیکرو یادی خوا).

وه (مُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ) فهرمویه تی: (مَا شَيْءٌ أَجْبَى مِنْ عَذَابِ اللَّهِ مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ. (٢٤)

واته: هیچ شتیکی نییه به ئەندازه ی زیکرو یادی خوا هوکاری رزگاربون بیت له سزای خوا.

وه هه ره ها ئیمامی (تیرمزی) بوی گپراوینه ته وه له و فهرموده یه ی که (عبد اللهی کوری بسر) ده لیت کابرایه ک هاته لای پیغه مبه ره و گوتی: ئه ی پیغه مبه ره ی خوا (ﷺ) شه ریه تی ئیسلام وا زور بووه له سه مان و منیش که سیکی به ته مه نم شتیکم فی ربکه که دهستی پیوه بگرم و خومی پیوه په یوه ست بکه م، پیغه مبه ره مان (ﷺ) فهرموی: (لَا يَزَالُ لِسَانُكَ رَطْبًا بِذِكْرِ اللَّهِ تَعَالَى). واته بابه رده وام زمانت پاراوبیت به زیکرو یادی خوا. چوئیتی ته کبیرکردنیش له و رُوژانه دا به م شیوه یه یه: (اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ وَاللَّهُ الْحَمْدُ).

٥- مال به خشین: که یه کیکه له کرداره باشه کان و پیویسته موسولمان زور ببه خشینت له و (١٠) رُوژدها، چونکه خوی گه وره فهرمانی پیکردین و هانی داوین بۆ به خشین مال و سامان وه ک ده فهرمویت: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِّنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمْ يَوْمٌ لَّا بَيْعَ فِيهِ وَلَا خُلَّةَ وَلَا شَفَاعَةَ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ. (٢٥)

واته: ئه ی ئه وانه ی که باوه رپتان هیناوه، له وه ی که رُوژی ئیوه م داوه ببه خشن پیش ئه وه ی رُوژتیک بیت نه کرین و فروشتنی تیدایه وه نه دۆستایه تی تیدایه، وه نه شه فاعه ت کردن بۆتان سودی ده بیت، چونکه

٢٣ (رواه الترمذي، قَالَ الْحَاكِمُ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ: (إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ).

٢٤ رواه أحمد والترمذي وصححه الألباني.

٢٥ البقرة ٢٥٤

وه له و فهرموده یه شدا که (أبو هريرة) گپراویتییه وه له پیغه مبه رمانه وه (ﷺ) که فهرمویه تی: (مَا نَقَصَتْ صَدَقَةٌ مِنْ مَالٍ).^(۲۶) واته: به خشین له رپی خوادا له مال و سامان که م ناکاته وه.

وه باشتین به خشین به خشینی ئاوه، وه که به سه حیچی له پیغه مبه رمانه وه (ﷺ) گپردراوه ته وه (ﷺ) که (سَعْدِ بْنِ عُبَادَةَ) لئی پرسیره وه گوتویه تی: دایکم مردووه ده توانم خیره خیراتی بو ئه نجام بدهم؟ پیغه مبه ر (ﷺ) فهرمویه تی: (به لئی) ئه ویش گوتویه تی چی باشتین شته که بوی ببه خشمه وه؟ پیغه مبه ر (ﷺ) فهرمویه تی " (سَقَى الْمَاءِ).^(۲۷) واته: به خشینی ئاو.

۶- قوربانی کردن: که یه کیکه له و په رستانه ی له (۱۰) یه م پوژدا فهرمانی پی کراوه له دوا ی ئه نجام دانی نوپژی جه ژن و پوژانی دوا یی، وه قوربانی کردن وه که زانایان باسیان کردووه، یه کیکه له کاره شه رعیه کان به کوپای موسولمانان، هیچ که سیک پیچه وانه ی ئه وه ی نه گوتووه، به لکو هه ندیک له زانایان وا بوی چون که قوربانی کردن واجب بیته له سه ر ئه و که سانه ی که ده سیان ده پروات و هه بوون.

وه خوا ی گه وره ده فهرمویت: (ذَلِكَ وَمَنْ يُعِظْكُمْ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ).^(۲۸)

واته: به وشیره یه هه رکه س دروشمه کانی خوا به گه وره رابگریته ئه وه نیشانه ی ته قوا ی ده لکه کانه.

یه کیکه له دروشمه کان بریتیه له قوربانی کردن، بویه کوشتار و قوربانی کردن یه کیکه له و کارانه ی که موسولمان خوی له خوا نزیک ده خاته وه پیی.

ئه وه که سانه ی قوربانی ئه نجام ده دن چیان له سه ره:

ئه وشتانه ی که په یوه ستن به قوربانی کردنه وه ئه وه یه پیویسته له دوا ی نوپژی جه ژن سه ر بپردریت، وه دروست نییه پییش نوپژ سه ر بپردریت، چونکه له (أنسی کوری مالک) وه وه فهرموده یه کمان بو گپردراوه ته وه که پیغه مبه رمان (ﷺ) فهرمویه تی: (مَنْ ذَبَحَ قَبْلَ الصَّلَاةِ فَإِنَّمَا ذَبَحَ لِنَفْسِهِ وَمَنْ ذَبَحَ بَعْدَ الصَّلَاةِ فَقَدْ تَمَّ نُسُكُهُ وَأَصَابَ سُنَّةَ الْمُسْلِمِينَ).^(۲۹)

واته: هه رکه س پییش ئه نجامدانی نوپژی چه ژن قوربانیه که ی سه ربرپوه ئه وه وه کو خیریک بوخوی سه ری برپوه، وه هه ر که سیک دوا ی ئه نجامدانی نوپژی چه ژن قوربانیه که ی سه ربرپوه ئه وه قوربانیه که ی ته واوه و سوننه تی موسولمانانی پیکاهه.

۲۶ (رواه مسلم)

۲۷ (رواه الإمام أحمد)

۲۸ الحج ۳۲ (وتعظیمها أي: استسمانها واختيار أفضلها وأغلاها وأنفسها)

۲۹ (رواه البخاري)

هه وه ها ئه و كه سه ی كه نیتى ئه نجام دانى قوربانى هه یه پیویسته له سه ری كه به هیچ جوریک "مو" له خوی نه كاته و وه نینۆكى نه كات و هیچ پیستیك له لاشه ی خوی نه كاته وه هه ر له ۱ مانگه وه تاكو پۆژی (۱۰) ده یه م كه قوربانیه كه ی سه رده برییت. چونكه له (أم سلمة) فه رموده مان بو گێردراوه ته وه كه پیغه مبه رمان (ﷺ) فه رمویه تی: (إِذَا دَخَلْتَ الْعَشْرَ وَأَرَادَ أَحَدُكُمْ أَنْ يُصْحَى فَلَا يَمَسَّ مِنْ شَعْرِهِ وَبَشَرِهِ شَيْئًا). و فی روایه (فَلْيُمْسِكْ عَنْ شَعْرِهِ وَأَظْفَارِهِ). (۳۰)

واته: هه ر كه س نیتى ئه نجامدانى قوربانى هه بوو با (۱۰) پۆژی سه ره تاي مانگی زیلحیجه به هیچ شیوه یه ك "مو" وه "پیست" له لاشه ی نه كاته وه، یان "مو" له خوی نه كاته وه و "نینۆك" نه كات له و (۱۰) پۆژه دا. تا قوربانیه كه ی سه رده برییت دوا یی ئازاده. (و بۆشی هه یه خوی و مالۆمندا لی لی خون وه لیی پاشه كه وت بكه ن.)

مه رجه كانی ئازهلئى قوربانى:

۱- ته مه ن: پیویسته له ئه نجامدانى قوربانیدا ره چاوی ئه و ته مه نه بكرییت بو ئازهل كه كه له شه رعدا هاتوو، ئه ویش ئه وه یه كه شه كێك بییت له مه ردا. یان له بزندا كه ته مه نی سالیك بییت و پیی نابیته دوو سال.

شهك: بریتیه له و مه ره ی كه شهش مانگی ته واو كرده وه پیی ناوه ته كه وت مانگ، له ولاخ (گا و مانگا) دا پیویسته دوو سالی ته واو كرده ییت وه هوشتریش پینج سالی ته مه ن بییت.

۲- نه بونی هیچ عه یب و كه م و كوریهك: چونكه له (البراء) وه بو مان گێردراوه ته وه كه گوئی له پیغه مبه ری خوا بووه (ﷺ) فه رمویه تی: (لَا يَجُوزُ مِنَ الضَّحَايَا أَرْبَعٌ: الْعَوْرَاءُ الْبَيْتُ عَوْرُهَا، وَالْعَرْجَاءُ الْبَيْتُ عَرْجُهَا، وَالْمَرِيضَةُ الْبَيْتُ مَرَضُهَا، وَالْعَجْفَاءُ الَّتِي لَا تُنْقِي). (۳۱)

واته: چوار ئازهل ده ست ناده ن بو قوربانى: كویریك كه پیوه ی دیار بییت، شه لێك كه زور بشه لییت، نه خو شێك كه لاوازی كرده ییت، وه له پولوازیك كه چه وری پیوه نه بییت.

داوا كارین له خوا ی گه و ره و مبه ره بان كه هیدایه تمان بدات بو ئه و شتانه ی كه خو شى ده وین و مایه ی

ره زامه ندى خوین.

کتبه / ابن الأعرین.

۳۰ (رواه مسلم)

۳۱ (الإمام أحمد وابن حبان في صحيحه)